

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXI. Quomodo post mortem Athanasii, Ariani jussu Valentis Imp. Lucio quem prius ordinaverant, Ecclesias tradiderunt, & Petrum custodiae mancipaverunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

CAP. XX.

Κεφ. κ'.

De obitu Athanasii, & de promotione Petri.

Περὶ τῆς ἀθανασίου τελευτῆς, καὶ πίστεως προσηγορίας.

Sciendum porro est, quamdiu super-
bites fuit Athanasius Alexandrinae ur-
bis Episcopus, Imperatorem, divinā id
agente providentiā, abstinuisset a vexa-
tione Aegypti atque Alexandriae: quip-
pe qui comperisset, maximam illic ho-
minum multitudinem Athanasio fave-
re: atque idcirco metueret, ne ortā
Alexandriae seditione, plebs quae suo-
pte ingenio ferventior est, publicis re-
bus damnum afferret. Porro Athanasius
Gratiano iterum & Probo Consulibus,
post tot & tanta pro Ecclesia certamina
ex hac luce migravit, cum annos sex &
quadraginta non sine ingentibus pericu-
lis Episcopatum administrasset: succes-
sorem relinquens Petrum virum religio-
sum ac disertum.

Ἰστέον ὅτι ἕως αὐτῆς ἀθανασίου ὁ τῆς
ἀλεξανδρείαν ἐπίσκοπος, ἐκ πινθη-
ραίων καὶ τῆς αἰγυπτίου βασιλέως, πυνθη-
ραίων πλείονες εἶναι καὶ αὐτὴν τὸ πᾶν τῶν
προσηγομένων ἀθανασίῳ, καὶ ἐν τῆσι ὑπο-
μεινόμεναι, μήποτε ἡρομένης καὶ τῆς ἀλεξ-
ανδρείαν εἰσεύρας, φύσει τὸ δημῶδες ἐνθερμ-
ὸν προσελάλητα δημοσία πράγματα ὅτι
ἀθανάσιος ἐν ὑπαλείᾳ γραμμάτι τὸ δεύτερον
ἔπερθεύει, καὶ πολλὰς ἐκείνας οὐδὲ ὑπερ-
ἐκκλησίας ἀγῶνας τὸν τῆδε βίον κατέλειπε
τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτη σὺ πολλοῖς κινδύνοις
τὴν ἐπισκοπὴν διαύσας, καταλιπὼν εἰς το-
σαύτῃ τοῖον πέτρον, ἀνδρᾶ εὐλαεῖ καὶ ἐπι-
λόγιμον.

CAP. XXI.

Κεφ. κα'.

Quomodo post mortem Athanasii; Ariani ius-
su Valentis Imp. Lucio quem prius ordinave-
rant, Ecclesias tradiderunt, & Petrum cu-
stodis manciparunt.

Ὅτι ἀθανάσιος τελευτήσας, οἱ ἀρειανοὶ προσέειπεν βασιλεῖ
ἐλάττω, λυκίῳ τῷ ὑπὸ αὐτῶν πρότερον χειροτονηθέντι τῶν
ἀλεξανδρείαν ὑπερθεύει ὅτις ἐκκλησίας, τὸν πέτρον φυ-
λακῆ παρέδωκεν.

Confestim igitur Ariani animos re-
sumplere, ob Imperatoris religio-
nem insolentiā elati. Et absque mora
Valenti qui tum Antiochia versabatur,
rem significarunt. Quam occasionem
opportune sibi oblatam arripiens Euzo-
ius, qui tum apud Antiochiam Arianae
praerat Ecclesiae, ambivit ut ipse Alexan-
driam mitteretur, quod ejus loci Ecclesias
Lucio Ariano traderet. Idem quoque vi-
sum est Imperatori. Protinus itaque cum
Imperialibus copiis Alexandriam venit.
Nam & Magni regiorum thesaurorum
Comes una cum illo perrexit. Et man-
datum Imperatoris missum est ad Palla-
dium Praefectum Aegypti, iussumque
erat ut milites operam suam ac ministe-
rium praebent. Quocirca Petrum qui-
dem comprehensum in vincula conje-
cerunt: reliquis autem clericis fugatis
& haec atque illae dispersis, Lucium in
Episcopali sede collocarunt.

Ἐγὼ θύς ἐν ἀνεθάρρην οἱ ἀρειανίζοντες, τῶν
βασιλέως ἀνχῆνες θρησκείας καὶ μη-
δὲν μελλήσαντες, γινώσκοντες βασιλεῖ καὶ τῆ
ἀντιόχεια τότε διαγόνοι, τότε δὴ καὶ ἐν τῇ
ὁ ἐν ἀντιόχεια τῆς ἀρειανῆς προσηγορίας
σκείας, ἀρπάξει τὸ ἐν ἐπιχειρήσει τῆς κα-
καλασκιδναί τε αὐτὸς κατέλειπε εἰς τὴν
ἀλεξανδρείαν, ἐπὶ τῷ ὑποδένει λυκίῳ τῷ
ἀρειανῶ τὰς ἐκεί ἐκκλησίας ταύτ' ἐδόκει
βασιλεῖ καὶ τῷ τῷ σὺ δυνάμει βασιλεῖ
καὶ παρῆν ἐπὶ τὴν ἀλεξανδρείαν καὶ ἡ μάχη
ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν, συγκατα-
θεν αὐτῷ καὶ βασιλέως προσηγορία παρὰ
λαδῶ τῶ ἀλεξανδρείας ἐπαρχῶ ἐγγεγρα-
πτο, καὶ στρατιωτικῆ χειρὶ ὑπερθεῖν προσηγο-
τακτοῦ διὸ τὸν μὴν πέτρον συλλαβόντες, καὶ
κλεισον πεποιήκασιν οὐδὲ ἄλλως κληρικῶν
ἄλλοι ἀλλαχῆ διαπερείρατες, τὸν λυκίον ἐν
θρονίζουσιν.